

N°. 44.

4 Mei 1903.

INHOUD: A. A. VAN PELT LECHNER, Over de oorzaak van het sexueel verschil bij de Honigbij. — Mr. D. L. UYTENBOOGAART, Het Schrijverke. — Dr. A. C. OUDEMANS, *Atypus piceus* Slz. — H. W. VAN DER WEELE, *Boreus hyemalis* L. — Id., *Brephos parthenias* L. in Holland. — Dr. J. TH. OUDEMANS, Over het kweeken uit het ei van *Dendrolimus (Bombyx) pini* L. — Id., Paring van twee vlindersoorten. — Id., H. Redlich †. — Dr. C. L. REUVENS, Literatuur. — Dr. A. J. VAN ROSSUM, Over Nematiden.

Over de oorzaak van het sexueel verschil bij de Honigbij.

Pflüger's «Archiv für die gesammte Physiologie des Menschen und der Thiere» Bnd. 95, Heft 1 2 (März 1903), pag. 66 v.v., bevat eene verhandeling van Ferd. Dickel, getiteld: «Die Ursachen der geschlechtlichen Differenzirung im Bienenstaat. (Ein Beitrag zur Vererbungsfrage.)»

Dickel meent daarin b e w e z e n te hebben, dat:

- 1°. bij verlies der koningin, uit larven en eieren, waaruit zich anders arbeidsters ontwikkeld zouden hebben, darren opgekweekt worden, mits die larven en eieren gebracht worden in darrencellen;
- 2°. de embryonen van arbeidsters tot op een zeker ontwikkelingsstadium sexueel in beide richtingen voor verdere ontwikkeling vatbaar, dus alsdan nog n e u t r a a l zijn;
- 3°. de bijen-cel haar tegenwoordig karakter van reguleur der geslachts-ontwikkeling, niet oorspronkelijk kan bezeten hebben, doch dit beschouwd moet worden als eene verworven eigenschap,

4°. alle door de koningin gelegde eieren bevrucht zijn en alleen door het klier-secreet der werkbijen het geslacht bepaald wordt.

Wageningen, 18 Maart 1903.

A. A. VAN PELT LECHNER.

Het Schrijverke.

O krinklende winklende waterding,
 met 't zwarte kabotseken aan,
 Wat zien ik toch geren uw kopke flink,
 al schrijven op 't waterke gaan!
 Gij leeft en gij roert en gij loopt zoo snel,
 al zie 'k u noch arrem noch been;
 Gij wendt en gij weet uwen weg zoo wel,
 al zie 'k u geen oogen, geen één.
 Wat waart, of wat zijt, of wat zult gij zijn?
 Verklaar het en zeg het mij, toe!
 Wat zijt gij toch, blinkende knopke fijn,
 dat nimmer van schrijven zijt moe?
 Gij loopt over 't spiegelend water klaar,
 en 't water niet meer en verroert
 dan of het een gladdige windje waar
 dat stille over 't waterke voert.
 O, schrijverkes, schrijverkes, zegt mij dan —
 met twintigen zijt gij en meer.
 en is er geen een die 't mij zeggen kan: —
 Wat schrijft en wat schrijft gij zoo zeer?
 Gij schrijft, en 't staat in 't water niet,
 gij schrijft, en 't is uit en 't is weg;
 geen Christen en weet er wat dat bediedt:
 och, schrijverke, zeg het mij, zeg!
 Zijn 't visselkes daar ge van schrijven moet?
 Zijn 't kruidekes daar ge van schrijft?
 Zijn 't keikes of bladjes of blomkes zoet,
 of 't water, waarop dat ge drijft?